

DIUMENGE 33 DURAN T L'ANY B

AL FINAL DE LA NOSTRA LECTURA DE L'EVANGELI DE MARC...

A l'Advent començàvem la lectura de Sant Marc, avui l'acabam – diumenge qui, el de Crist rei de l'univers prendrem de l'evangeli de Joan, Marc sempre amb el seu capítol 13, ens convida a girar els ulls vers l'acabament de la història amb la vinguda gloriosa del Fill de l'home (13, 24-32).

... esperant la vinguda del Fill de l'home:

Unes lectures que són Bona Notícia: a través d'un llarg infantament, Déu condueix la història dels homes vers el seu final, el seu acabament:

- Al cor de la crisi que travessen, l'autor inspirat porta les mirades dels seus germans jueus perseguits cap el Dia de la victòria definitiva. A pesar de les aparences, Déu no ha oblidat la seva promesa. Arribarà un dia en que tot es revelarà (llevat el vel: aquest és el sentit del mot apocalipsi) la faç amagada de la història, en que els perseguits *"es desvetllaran"* per a viure sempre més en la llum de Déu: *brillaran com l'esplendor del firmament, resplendiran com les estrelles del firmament pels segles dels segles* (1 lectura: Dn 12, 1-3)

- Al cor de la crisi que travessen, l'evangelista Marc, amb el discurs de Jesús sobre la fi dels temps, fa girar els ulls dels seus germans cristians vers l'acabament de la història, la vinguda gloriosa del Fill de l'home, invitant-los a discernir, des d'ara, els signes del Dia que ve: *Mirau la figuera, apreneu d'ella...* (evangeli d'aquest diumenge).

- Al cor de la crisi que travessen, la Carta als Hebreus fa posar els ulls dels cristians, no en un passat del que alguns en guarden la nostàlgia, sinó en Jesucrist, que va ser ofert una sola vegada, quan va carregar-se els pecats de tots. Després tornarà a revelar-se, no ja per raó dels pecats, sinó per salvar aquells qui esperen el moment de rebre'l.

LA TAULA DE LA PARAULA

PRIMERA LECTURA

Aprofundir aquest text

Del 167 al 164 abans de Crist, es va desfermar una violenta persecució contra el poble jueu per obra del rei Antíoc Epifanés. Forçats a escollir entre sacrificar als ídols o morir en atroços suplicis, un grup de jueus va renegar de la seva fe. Però un nucli de fidels – entre els quals una mare i el seus set fills – prefereixen afrontar la mort: aquests són els primers màrtirs de la fe.

El llibre de Daniel, amb les seves visions en l'estil apocalíptic, va ser escrit per a sostenir la fe d'aquests fidels desvelant-los, revelant-los (aquest és el significat d'Apocalipsis) el terme de

la història; així respon a la pregunta: “El Déu fidel pot deixar desaparèixer en la mort aquells que han estat fidels fins a donar la vida per ell?” El seu missatge culmina en el passatge que llegim avui i que és com l’acta de naixement de la fe en la resurrecció, infantat en el dolor.

+ La salvació de tot el poble és do de Déu, afirma.

+ a la fi del combat entre Déu i les forces del Mal, combat evocat a través de l’imaginari de textos apocalíptics (*hi haurà un temps de desgràcies com no se n’havien vist des que existeixen les nacions fins aquell moment.*)

Miquel , comandant dels exèrcits celestials, que vetlla pels fills del teu poble , es presentarà per a l’alliberació final.

Als màrtirs, a aquells que hauran aguantat fermes en la fe fins al final, els és promesa la vida eterna. Als seus perseguidors, la vergonya d’una reprovació eterna.

A aquells hauran ensenyat la Llei amb el risc de la seva vida savis i mestres de justícia: *resplendiran com la llum del firmament, els qui hauran conduït el poble pel bon camí brillaran com els estels per sempre més.*

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El LECTOR s’esforçarà

En tenir present la identitat del VIDENT – PROFETA I L’ORIGEN DE LA SEVA MISSIÓ que no apareix en el leccionari: *Jo Daniel... a sentit aquesta paraula de part del Senyor...*

- A destacar el REFRANY típic dels texts apocalíptics:

En aquell temps es presentarà Miquel....

hi haurà un temps....

Però en aquell moment serà salvat...

- Remarcar el joc de les oposicions:

+ ; *hi haurà un temps de desgràcies / Però en aquell moment serà salvat el teu poble*

+ *La multitud dels qui dormen a la pols de la terra es desvetllarà*

+ *uns per a la vida eterna, altres per a la vergonya.*

Fer brillar la DARRERA FRASE, els seus dos membres són construïts en paral·lel:

Els justos resplendiran

com la llum del firmament

poble pel bon camí brillaran

com els estels per sempre més

EL SALM 15

El salm 15 fa admirablement de ressò a l'anunci del llibre de Daniel. Abans de la revelació explícita de la resurrecció dels morts, expressa, per boca del salmista, una confiança total en Déu que no pot decebre. Pregat avui després del text de Daniel a la llum de la Resurrecció, els seus versets ens fan entrar en comunió amb la professió de fe que Pere ha posat en la boca de Jesús, en el seu discurs del dia de Pentecosta, a Fets 2, 22 i següents: *El meu cor se n'alegra i en faig festa tot jo, fins el meu cor reposa confiat: no abandonareu la meua vida enmig dels morts, ni deixareu caure a la fossa el qui us estima.*

SEGONA LECTURA APROFUNDIR AQUEST TEXT

El nostre autors continua la seva argumentació sobre la superioritat del sacerdocí de Crist en relació al sacerdocí de l'Antic Testament.

Desenvolupa una TRIPLE OPOSICIÓ:

Oposicio : Dret /assegut

+ els sacerdots jueus celebraven la litúrgia del temple drets, en l'actitud d'imploració.

+ El Crist està assegut a la dreta de Déu, signe del seu triomf conseqüència del seu sacrifici.

Oposició: sovint / una sola vegada

+ els sacerdots jueus havien d'anar repetint els sacrificis.

+ Jesús ofereix un sacrifici únic, una vegada per sempre.

Oposició: ineficaç / eficaç

+ els sacrificis dels sacerdots jueus mai han pogut llevar els pecats.

+ Crist amb una sola oblació ha consagrat del tot i per sempre els qui havien de ser santificats.

PROCLAMAR AQUESTA PARAULA

El LECTOR, havent preparat bé la seva lectura, s'esforçarà

- a fer una PROCLAMACIÓ CALMADA, espaiada, sense precipitació ni frisseres
- Que faci aparèixer el joc de les oposicions al voltant de les que s'organitza

A l'Antiga Aliança, Tots els sacerdots (drets) oficien diàriament i ofereixen sovint unes víctimes semblants, que mai no poden treure els pecats.

Però Jesucrist, després d'oferir-se una sola vegada com a víctima pels pecats, s'ha assegut per sempre a la dreta de Déu

PER A LLEGIR L'EVANGELI

Per mitjà d'imatges bíbliques tradicionals....

Amb el capítol 13 obríem l'Evangelí de Marc el primer diumenge de l'Advent. És amb el mateix capítol que avui el tancam.

· Sortint del Temple on ja no i havia de tornar més, Jesús ha estat convidat pels seus deixebles a participar del seu meravella ment: Mestre, mira: quines pedres tan precioses, quines belles construccions! *De fet, el Temple d'Herodes era una de les més belles construccions del món. Ni la mateixa roma posseïa un monument religiós tan grandíols. La*

crueltat del seu constructor es difuminava davant la seva esplendor, que eclipsava la glòria del Temple de Salomó. La solidesa dels fonaments era promesa de poder desafiar els segles, la llum dels seus marbres i els seus ors difonien la fe monoteïsta per tot el planeta (J. Potin).

· *De tot açò no en quedarà pedra sobre pedra tot serà destruït*, respongué Jesús, refredant el seu entusiasme (Mc 13, 1-2).

· Just arribat Jesús a la Muntanya de les Oliveres, s'ha assegut tenint al davant el Temple, quan Pere, Jaume, Joan i Andreu li fan preguntes: *Quan succeirà açò? Quin senyals indicaran que tot açò acabarà?* (13, 3-4). ¿L'anunci de la ruïna del Temple, signe prestigiós de la Presència de Déu enmig del seu poble, no seria al mateix temps el preludi d'una catàstrofe major: la fi del món, o la fi d'un món?

· Aquestes qüestions proposades pels apòstols són l'ocasió del més llarg discurs de Jesús a l'evangelí de Marc: un discurs on es mesclen la perspectiva de la ruïna del Temple de Jerusalem i la de la fi dels temps. Adopta per açò el gènere literari, molt característic, de l'apocalipsi, missatge d'esperança al cor d'una crisi profunda; lluny de cercar sembrar la por i l'espant, les seves imatges fantàstiques, ben tradicionals, volen revelar el profund capgirament que provocarà la intervenció de Déu.

· El sol i la lluna s'apaguen. Les estrelles abandonen el seu lloc i la seva funció... Però una lectura feta al peu de la lletra seria a cent llegües de la mentalitat jueva del segle primer. En aquesta època, en els apocalipsis, un dalt a baix de la natura no té res d'extraordinari. Es tracta d'un llenguatge tradicional per anunciar la intervenció de Déu, la seva victòria sobre les forces del Mal... Cal que el món vell desaparegui per fer lloc al món nou. El sol que s'enfosqueix, la lluna que perd la seva claror, les estrelles que cauen del cel, els poders celestes que són tallats no són res més que una manera d'anunciar la victòria definitiva del Senyor al terme de la història .

.... un poderós missatge d'esperança...

És aleshores, en el context d'un univers renovat profundament, que Jesús anuncia la Bona Nova de la manifestació del Regne de justícia i de pau a la fi dels temps. S'identifica amb el Fill de l'home del llibre de Daniel (diumenge qui ve), venint sobre els núvols amb gran poder i majestat, enviant els seus àngels a reunir els elegits –els qui li hauran restat fidels en la gran tribulació- dels quatre punts del món, de l'extremitat de la terra a la del cel. Aquest Dia de la seva vinguda serà el dia meravellós, de la victòria tan esperada de l'amor i de la vida sobre les forces del Mal i sobre la mort.

Però quan succeirà aquest esdeveniment? Aquesta és la pregunta inicial dels deixebles sobre la ruïna del Temple de Jerusalem... no cal posar els ulls sobre el temple com a lloc de reunió. A de caure i amb ell tot un món. Els ulls s'han d'eleva ver Ell que, molt millor que el Temple, serà el re unidor d'una humanitat salvada del Mal .

· És ben prou significatiu que Marc, abans d'obrir, al capítol 14, el relat de la Passió de Jesús, hagi volgut "aixecar el vel" per fer-nos entreveure l'esclatant llum del Dia que dóna sentit a la nostra història.

.... que ens ha de fer estar "desperta":

Jesús continua aleshores amb la imatge primaveral de la figuera per parlar de la proximitat d'aquest esdeveniment. *A Palestina aquest arbre molt comú i que molt abans que la vinya, encara que després de l'ametller, dóna vertaderament el senyal de la primavera, perquè si el fred sorprèn a vegades els ametllers en flor, no retornen fins que han aparegut les fulles de la figuera. Així, segons l'observador, des que el brancatge, ple de saba, ha guanyat en flexibilitat i que han fet la seva aparició les fulles, es pot dir que l'estiu és a prop.* (S. Legasse)

Així, doncs, de la mateixa manera que es pot preveure l'avanç o el retard de l'estiu, així els seus deixebles hauran d'aprendre, llegint els signes dels temps, a discernir que al cor de la seva història, algú "és a prop", algú "és a la porta": el Fill de l'home.

El passatge es conclou amb dues paraules de Jesús.

· Una és sobre la certesa i la proximitat de la vinguda del Fill de l'home: *El cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran.*

· L'altra sobre la ignorància del dia i de l'hora (*Ara, del dia i de l'hora, ningú no en sap res, ni tan sols els àngels ni el fill; només ho sap el Pare.»*)

Si el Crist mateix es declara incompetent en la matèria, amb més forta raó, els seus deixebles perden el temps en fixar una data! Enredar-se en anticipacions, tantes com s'han donat al llarg dels segles i també en els nostres dies, son infantilismes il·lusoris.

Lluny d'engendrar la indiferència, aquesta ignorància del dia i de l'hora ha de convidar les comunitats cristianes a apartar tota espera febrils i a mantenir-se desperta, atents....